25 martie 2021

P9_TA(2021)0110

Consolidarea rolului internațional al monedei euro

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2021 referitoare la consolidarea rolului internațional al monedei euro (2020/2037(INI))

(2021/C 494/10)

Parlamentul European,

— având în vedere contribuția Comisiei Europene la Consiliul European și la summitul zonei euro din 5 decembrie 2018, sub forma unui document intitulat „Consolidarea rolului internațional al monedei euro” (COM(2018)0796),

— având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 12 iunie 2019, intitulat „Consolidarea rolului internațional al monedei euro – Rezultatele consultărilor” (SWD(2019)0600),

— având în vedere Recomandarea Comisiei din 5 decembrie 2018 intitulată „Rolul internațional al monedei euro în domeniul energiei” (C(2018)8111) și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care o însoțește (SWD(2018)0483),

— având în vedere Acordul de la Paris încheiat în cadrul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD),

— având în vedere Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/1308 a Comisiei din 21 septembrie 2020 de stabilire, pentru o perioadă limitată, a echivalenței cadrului de reglementare aplicabil contrapărților centrale din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), în special considerentele (5) și (6),

— având în vedere raportul anual al Băncii Centrale Europene (BCE) din 9 iunie 2020, intitulat „Rolul internațional al monedei euro”,

— având în vedere Rezoluția sa din 12 aprilie 2016 referitoare la rolul UE în cadrul instituțiilor și organismelor financiare, monetare și de reglementare internaționale ([2]),

— având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2020 referitoare la continuarea dezvoltării uniunii piețelor de capital (UPC): un acces mai bun la finanțarea de pe piețele de capital, în special pentru IMM-uri, și o mai mare participare a investitorilor mici ([3]),

— având în vedere Rezoluția sa din 18 septembrie 2020 conținând recomandări adresate Comisiei privind sectorul finanțelor digitale: riscuri emergente în ceea ce privește criptoactivele – provocări în materie de reglementare și de supraveghere în domeniul serviciilor, instituțiilor și piețelor financiare ([4]),

— având în vedere Rezoluția sa din 13 noiembrie 2020 referitoare la Planul de investiții pentru o Europă durabilă – modalități de finanțare a Pactului verde ([5]),

— având în vedere Rezoluția sa din 19 iunie 2020 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2019 ([6]),

— având în vedere Rezoluția sa din 12 februarie 2020 referitoare la Raportul anual pe 2018 al Băncii Centrale Europene ([7]),

— având în vedere discursul cu privire la starea Uniunii din septembrie 2020 ([8]),

— având în vedere Raportul BCE din octombrie 2020 referitor la o monedă euro digitală ([9]),

([1]) JO L 306, 21.9.2020, p. 1.
([2]) JO C 58, 15.2.2018, p. 76.
([3]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0266.
([4]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0265.
([5]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0305.
([6]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0165.
([7]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0034.
([8]) https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/SPEECH_20_1655
([9]) https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458.en.pdf

— având în vedere comunicarea Comisiei, intitulată „Adaptarea programului de lucru al Comisiei pentru 2020 ([10]) (COM(2020)0440),

— având în vedere studiul solicitat de Comisia pentru afaceri economice și monetare (ECON) în septembrie 2020 și intitulat „Post-COVID-19 Global Currency Order: Risks and Opportunities for the Euro" (Ordinea mondială post-COVID-19 în domeniul monetar: riscuri și oportunități pentru moneda euro) ([11]),

— având în vedere Documentul de lucru nr. 26760, din seria documentelor de lucru ale Biroului Național de Cercetare Economică (NBER), elaborat de Ethan Ilzetzki (London School of Economics), Carmen M. Reinhart (Universitatea Harvard) și Kenneth S. Rogoff (Harvard Kennedy School) în februarie 2020 și intitulat „Why is the euro punching below its weight?" ([12]),

— având în vedere articolul publicat pe blogul *Bruegel* la 5 iunie 2020, intitulat „Is the COVID-19 crisis an opportunity to boost the euro as a global currency?" (Reprezintă criza COVID-19 o oportunitate pentru a consolida rolul de posibilă monedă globală al euro?) ([13]),

— având în vedere studiul elaborat de Direcția Generală Politici Interne (DG IPOL) din cadrul Parlamentului la 13 februarie 2019, intitulat „Euro at 20: Background reader – collection of studies and assessments" (20 de ani de la lansarea monedei euro: Documente de referință – colecție de studii și evaluări) ([14]),

— având în vedere discursul programatic din 5 martie 2020 al Președintelui Consiliului European, Charles Michel, susținut în cadrul Centrului de Studii Politice Europene, având drept temă rolul internațional al monedei euro ([15]),

— având în vedere declarațiile făcute de Președintele Charles Michel în urma reuniunii Consiliului European din 13 decembrie 2019 ([16]),

— având în vedere analiza aprofundată din iunie 2020 solicitată de Comisia sa pentru afaceri economice și monetare, care se înscrie în ciclul publicațiilor periodice privind dialogul monetar, intitulată „The International Role of the Euro: State of Play and Economic Significance" (Rolul internațional al monedei euro: context actual și semnificație economică) ([17]),

— având în vedere discursul introductiv rostit de Președinta BCE, Christine Lagarde, în cadrul audierii organizate de Comisia pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului la 8 iunie 2020 ([18]),

— având în vedere discursul din 7 iulie 2020 al lui Fabio Panetta, membru al Comitetului executiv al BCE, care s-a intitulat „Unleashing the euro's untapped potential at global level" (Valorificarea potențialului neexploatat al monedei euro la nivel mondial) ([19]),

— având în vedere studiul din aprilie 2010 elaborat de Barry Eichengreen, Universitatea din California, Berkeley, intitulat „Managing a Multiple Reserve Currency World" (Gestionarea unei lumi cu valute de rezervă multiple) ([20]),

— având în vedere postarea de pe blogul grupului de reflecție *Bruegel* din 3 decembrie 2018, intitulată „The international role of the euro" (Rolul internațional al monedei euro) ([21]),

— având în vedere studiul din ianuarie 2020 al Serviciului de Cercetare al Parlamentului European (EPRS), intitulat „Economic and Budgetary Outlook for the European Union" (Perspective economice și bugetare pentru Uniunea Europeană) ([22]),

— având în vedere nota de informare a EPRS din 2 iulie 2019, intitulată „Towards unified representation for the euro area within the IMF" (Către o reprezentare unificată a zonei euro în cadrul FMI) ([23]),

---

([10]) https://ec.europa.eu/info/publications/2020-commission-work-programme-key-documents_ro
([11]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/652751/IPOL_STU(2020)652751_EN.pdf
([12]) https://scholar.harvard.edu/files/rogoff/files/nber26760_why_is_euro_punching_below_its_weight.pdf
([13]) https://www.bruegel.org/2020/06/is-the-covid-19-crisis-an-opportunity-to-boost-the-euro-as-a-global-currency/
([14]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/624431/IPOL_STU(2019)624431_EN.pdf
([15]) https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2020/03/05/keynote-speech-at-europe-s-next-stage-at-the-centre-for-european-policy-studies-ideas-lab-2020/pdf
([16]) https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2019/12/13/remarks-by-president-charles-michel-after-the-european-council-meetings-on-13-december-2019/
([17]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/648806/IPOL_IDA(2020)648806_EN.pdf
([18]) https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2020/html/ecb.sp200608~4225ba8a1b.en.html
([19]) https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2020/html/ecb.sp200707~3eebd4e721.en.html
([20]) https://eml.berkeley.edu/~eichengr/managing_multiple_res_curr_world.pdf
([21]) https://www.bruegel.org/2018/12/the-international-role-of-the-euro/
([22]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/646139/EPRS_STU(2020)646139_EN.pdf
([23]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/637969/EPRS_BRI(2019)637969_EN.pdf

25 martie 2021

— având în vedere nota de informare din octombrie 2020 a Unității de asistență pentru guvernanța economică din cadrul DG IPOL, intitulată „Guidance by EU supervisory and resolution authorities on Brexit" (Orientări emise de autoritățile de supraveghere și de rezoluție ale UE privind Brexitul) ([24]),

— având în vedere datele Fondului Monetar Internațional (FMI) privind compoziția valutară a rezervelor oficiale de schimb valutar (COFER) ([25]),

— având în vedere raportul nr. 84/2020 din 19 mai 2020 al Eurostat, intitulat „The 2017 results of the International Comparison Program" (Rezultatele din 2017 ale Programului internațional de comparare) ([26]),

— având în vedere buletinul informativ nr. 137/2020 din 16 septembrie 2020 al Eurostat, intitulat „Euro area international trade in goods surplus EUR 27,9 bn" (Un excedent de 27,9 miliarde EUR din comerțul internațional cu mărfuri în zona euro) ([27]),

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0043/2021),

A. întrucât, în cei 20 de ani de existență, moneda euro a devenit un simbol pozitiv al unității, integrării și puterii economice a Europei și al poziției sale în lume, devenind un canal al proliferării valorilor europene ale democrației, pieților libere și cooperării internaționale;

B. întrucât moneda euro este moneda oficială a zonei euro, care este formată în prezent din 19 dintre cele 27 de state membre ale UE, iar majoritatea cetățenilor din toate statele membre ale zonei euro susțin utilizarea acesteia ca monedă comună ([28]); întrucât Bulgaria, Croația și Danemarca și-au ancorat monedele la moneda euro prin mecanismul cursului de schimb (MCS II) și întrucât euro este, de asemenea, moneda oficială ([29]) sau moneda „de facto" ([30]) a anumitor teritorii din afara UE; întrucât decizia țărilor în curs de dezvoltare de a-și ancora monedele la moneda euro poate influența economiile lor și perspectivele lor pe termen lung de dezvoltare durabilă;

C. întrucât, în pofida dimensiunii și a influenței economice a zonei euro în cadrul comerțului mondial, rata utilizării monedei euro este cu mult inferioară celei a dolarului american, din punctul de vedere al utilizării acesteia ca rezervă internațională ([31]), pentru facturare ([32]) și ca procent din tranzacțiile valutare internaționale și din titlurile de creanță ([33]), însă se situează la aproape același nivel ca dolarul din punctul de vedere al proporției plăților internaționale; întrucât moneda euro rămâne cea de-a doua monedă ca importanță în sistemul monetar internațional;

D. întrucât moneda euro nu și-a atins pe deplin potențialul global, iar beneficiile sale sunt împărțite inegal între statele membre ale zonei euro;

E. întrucât rezumatul indicelui compozit al BCE privind rolul internațional al monedei euro sugerează că ascensiunea monedei euro ca monedă internațională a atins un nivel maxim în 2005, că procesul său de internaționalizare s-a inversat ulterior și că, de atunci, moneda euro nu a revenit la statutul său anterior; întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a readus în discuție importanța creșterii rolului internațional al monedei euro;

([24]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/651369/IPOL_BRI(2020)651369_EN.pdf
([25]) https://data.imf.org/?sk=E6A5F467-C14B-4AA8-9F6D-5A09EC4E62A4
([26]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10868691/2-19052020-BP-EN.pdf/bb14f7f9-fc26-8aa1-60d4-7c2b509dda8e
([27]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10569467/6-16092020-AP-EN.pdf/861498a9-16ca-3fd1-6434-aee64bfa7192
([28]) Potrivit Eurobarometrului Flash 481 din noiembrie 2019, sprijinul pentru moneda euro a crescut: două treimi dintre respondenți cred că moneda euro este un lucru bun pentru țara lor, aceasta reprezentând o proporție mai mare decât în 2018 în 13 țări (și mai mică în patru țări).
([29]) Moneda euro este folosită ca monedă oficială, pe baza unui acord oficial între Uniunea Europeană, pe de o parte, și Principatul Monaco, Republica San Marino, Statul Cetății Vaticanului, Principatul Andorra, precum și Saint-Pierre și Miquelon și Colectivitatea Saint-Barthélemy, acestea două din urmă fiind teritorii de peste mări ale Franței, care nu fac parte din UE, pe de altă parte.
([30]) Euro a devenit o monedă națională de facto în Kosovo și Muntenegru, înlocuind marca germană.
([31]) Potrivit datelor COFER publicate de FMI la 30 septembrie 2020, rezervele mondiale în euro au fost în 2020 de 20,27 %, comparativ cu 61,26 % în dolari americani și 2,05 % în renminbi.
([32]) Utilizarea monedei euro ca monedă de facturare corespunde unei cote de 30 % din tranzacțiile comerciale globale cu bunuri, însă utilizarea sa este în continuare limitată atunci când tranzacțiile nu implică zona euro, spre deosebire de dolarul american.
([33]) Potrivit raportului BCE din iunie 2020 privind rolul internațional al monedei euro, cota monedei euro în totalul titlurilor de creanță internaționale a fost de 22 % la finalul anului 2019, după ce a scăzut începând cu jumătatea anilor 2000, în timp ce cea a dolarului american a crescut în continuare, ajungând la aproximativ 64 %.

F. întrucât un rol internațional consolidat al monedei euro va permite UE să asigure un grad sporit de bunăstare a cetățenilor europeni, astfel cum este definită la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), și să promoveze un sistem internațional bazat pe o cooperare multilaterală mai puternică și pe buna guvernanță globală, astfel cum se prevede la articolul 21 din TUE; întrucât politicile instituite pentru a consolida rolul internațional al monedei euro ar trebui să fie implementate în conformitate cu obiectivele generale ale Uniunii, inclusiv cu cele care vizează dezvoltarea durabilă, ocuparea integrală a forței de muncă și politica industrială, și să urmărească, totodată, îmbunătățirea rezilienței sociale, a coeziunii interne și a funcționării zonei euro, promovând relații economice globale care sunt în conformitate cu obiectivele Pactului verde european, ale Acordului de la Paris, ale ODD și ale Pilonului european al drepturilor sociale;

G. întrucât transformările geopolitice actuale și provocările cu care se confruntă comerțul mondial – inclusiv perturbarea lanțurilor valorice, evoluțiile tehnologice, transformarea digitală, ascensiunea Chinei ca putere economică și anumite tendințe recente pe plan geopolitic care nu se aliniază la principiul multilateralismului – pot conduce către o economie mondială multipolară, deschizând astfel calea către o posibilă trecere la un sistem bazat pe multiplicitatea rezervelor valutare, în care moneda euro ar putea oferi opțiuni monetare suplimentare participanților la piața mondială, făcând posibilă menținerea unui nivel scăzut al riscurilor financiare globale;

H. întrucât un rol internațional mai important al monedei euro și o utilizare crescută a acesteia ca monedă de rezervă ar asigura zonei euro un grad crescut de autonomie financiară, protejând-o împotriva utilizării altor monede ca instrumente de politică externă de către alte administrații naționale și întărind capacitatea UE de a-și defini în mod independent propria politică la nivel internațional;

I. întrucât UE ar trebui să protejeze integritatea infrastructurilor sale financiare, independența participanților săi la piață și independența rețelelor de tranzacții financiare globale împotriva unei abordări unilateraliste a politicii externe și a eventualelor sancțiuni extrateritoriale aplicate de jurisdicții ale țărilor terțe și să asigure, în același timp, aplicarea efectivă a politicii UE în materie de sancțiuni;

J. întrucât decizia de a utiliza o anumită monedă este determinată, în cele din urmă, de preferințele participanților la piață, iar încrederea în stabilitatea monedei este o componentă esențială care influențează alegerile acestora și un criteriu important utilizat de băncile centrale și guverne în stabilirea compoziției rezervelor lor internaționale; întrucât măsura în care o anumită monedă este folosită de actori externi ține de integritatea și de gradul de coeziune al jurisdicției care emite moneda; întrucât stabilitatea unei monede este determinată și de stabilitatea instituțiilor aflate în spatele acesteia și este nevoie de o integrare europeană mai mare pentru ca moneda euro să dispună de o stabilitate instituțională și politică sporită;

K. întrucât rolul de monedă internațională este determinat de o combinație vastă de factori; întrucât, de-a lungul timpului, țările care emit monede dominante s-au remarcat printr-o economie amplă și în creștere, prin libera circulație a capitalului, prin dorința de a juca un rol internațional, prin stabilitate, prin capacitatea de a asigura o ofertă extinsă și elastică de active sigure, prin piețe financiare dezvoltate și printr-o prezență geopolitică semnificativă; întrucât, pe termen lung, atractivitatea unei monede este determinată și de vitalitatea economiei jurisdicției sale emitente; întrucât, pe de o parte, dimensiunea economiei zonei euro și libera circulație a capitalurilor îndeplinesc cerințe de bază, permițând consolidarea rolului internațional al monedei euro, în timp ce, pe de altă parte, piețele financiare și de capital rămân fragmentate, iar arhitectura fiscală bazată în mare măsură pe bănci a zonei euro este incompletă și nu există o ofertă fiabilă adecvată de active de înaltă calitate, pe care să le poată folosi investitorii globali;

L. întrucât o monedă internațională puternică oferă jurisdicției care o emite beneficiile emiterii unor volume considerabile de titluri de creanță care sunt considerate a fi lipsite de riscuri pe piețele din întreaga lume, precum și beneficiile asociate cu așa-numitul „privilegiu exorbitant”, cu seniorajul și cu capacitatea de a vinde titluri de stat la rate scăzute ale dobânzii și permite, în același timp, societăților să beneficieze de stabilitatea generată de posibilitatea de a efectua tranzacții internaționale în propria lor monedă;

M. întrucât rolul internațional pe termen lung al monedei euro va depinde în mare măsură de atractivitatea zonei euro pentru afaceri și de soliditatea politicilor fiscale ale statelor membre; întrucât redresarea economică post-pandemie necesită politici monetare și bugetare solide, atât la nivelul UE, cât și în statele membre ale zonei euro; întrucât este nevoie de o combinație adecvată de politici fiscale și monetare pentru a construi o uniune economică și monetară (UEM) aprofundată și mai stabilă, care este necesară pentru a crește influența monedei euro și beneficiile pentru statele membre ale zonei euro;

25 martie 2021

N. întrucât zona euro se confruntă cu provocări semnificative, asociate în special cu schimbările climatice, securitatea cibernetică, spălarea banilor și finanțarea terorismului, precum și cu provocări geopolitice, printre care se numără retragerea Regatului Unit din UE;

O. întrucât Regatul Unit a încetat să mai fie stat membru al UE la 31 ianuarie 2020; întrucât retragerea Regatului Unit din UE generează schimbări structurale în cadrul sistemului financiar al UE și în ceea ce privește stabilitatea acestuia, intensificând necesitatea de a dezvolta și de a integra în continuare piețele de capital ale UE, cu scopul de a le face cât mai atractive, competitive, reziliente și durabile, evitând astfel fragmentarea pieței și permițând acestor piețe de capital să fie competitive la nivel mondial, menținând totodată o mentalitate globală și cooperativă; întrucât trebuie să se depună eforturi deosebite pentru a asigura faptul că, indiferent de caracteristicile sistemului policentric al piețelor financiare și de capital ale Uniunii care ar putea rezulta ca urmare a retragerii Regatului Unit din UE, acesta nu va conduce la o fragmentare a sistemului financiar; întrucât, pentru consolidarea rolului internațional al monedei euro, este esențial să se reducă gradul de dependență al UE față de infrastructurile de piață ale Regatului Unit;

P. întrucât redresarea economică mondială rămâne inegală, incertă și incompletă, iar politicile de izolare ca răspuns la pandemia de COVID-19 exercită presiuni suplimentare asupra redresării economice, care ar putea afecta pozițiile valutelor mondiale;

Q. întrucât redresarea economică după pandemie necesită o punere în aplicare rapidă a planului de redresare „Next Generation EU”, care constituie un răspuns bugetar european menit să abordeze deficiențele structurale și să instituie politici de stimulare a creșterii durabile și a competitivității, concentrându-se pe (i) tranziția ecologică justă, (ii) transformarea digitală, (iii) coeziunea economică, productivitate și competitivitate, (iv) coeziunea socială și teritorială, (v) reziliența instituțională și (vi) politicile pentru generația următoare, precum și pe consolidarea încrederii în rândul investitorilor; întrucât astfel de politici pot fi relevante atât pentru consolidarea stabilității și a atractivității monedei euro la nivel mondial, cât și pentru consolidarea autonomiei economice și financiare a Europei; întrucât un set de stimulente fiscale eficace, combinat cu un aport european comun de resurse, susținute printr-o politică monetară orientată către menținerea stabilității prețurilor vor consolida capacitățile contraciclice de creditare ale UE și, prin urmare, vor avea un efect pozitiv asupra poziției internaționale a monedei euro; întrucât retragerea prematură a stimulentelor fiscale și lipsa de coordonare a măsurilor fiscale ar putea împiedica redresarea socială și economică a Uniunii, exacerbând discrepanțele existente din zona euro, subminând coeziunea și integritatea acesteia și diminuând, totodată, atractivitatea monedei euro ca monedă internațională;

R. întrucât planul Next Generation EU, al cărui buget este de 750 miliarde EUR, oferă o oportunitate istorică de a consolida rolul internațional al monedei euro, contribuind la creșterea lichidității la nivel mondial, sprijinind cheltuielile cu efect anticiclic și facilitând coordonarea economică la nivel european; întrucât emisiunea de obligațiuni, corelată cu instituirea fondului de redresare, le va permite investitorilor globali să beneficieze de expunere la nivelul întregii zone euro, stabilind totodată o curbă autentică a randamentelor la nivelul zonei euro;

S. întrucât programul de achiziții de urgență în perioada pandemiei al BCE este un element decisiv pentru menținerea stabilității prețurilor și pentru asigurarea unor surse stabile de finanțare pentru economia zonei euro;

T. întrucât un sistem financiar eficient și dezvoltat bazat pe o gamă variată de instrumente financiare, pe piețe de capital bine dezvoltate și pe active lichide și sigure poate consolida rolul internațional al uniunii monetare;

U. întrucât, pe unele piețe strategice, numeroase întreprinderi europene încă nu aleg moneda euro ca monedă de referință pentru stabilirea prețurilor și pentru tranzacționare;

V. întrucât noile competențe de a emite cu titlu temporar obligațiuni de redresare, inclusiv obligațiuni ecologice și sociale, care ar putea face din UE cel mai mare emitent de astfel de titluri de creanță din lume, necesită capacități adecvate de punere în aplicare și de executare, precum și standarde solide de transparență și trasabilitate a profiturilor obținute din emisiunile de obligațiuni ecologice, pentru a evita subminarea credibilității pe termen lung a monedei euro ca activ monetar sigur;

W. întrucât contextul creat de pandemie a accelerat transformarea digitală a sectorului financiar; întrucât dezvoltarea finanțelor și a plăților digitale, într-un sistem condus de actori europeni puternici, ar constitui un sprijin pentru consolidarea rolului internațional al monedei euro; întrucât statutul de monedă digitală al euro va asigura o mai bună adaptare a monedei europene la lumea digitală, permițând monedei euro să se extindă în sectorul plăților digitale, să devină mai ușor de utilizat, mai puțin costisitoare și mai eficientă;

X. întrucât mai multe studii comandate de Comisia pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului au demonstrat că utilizarea pe scară mai largă a unei monede internaționale implică avantaje, însă generează, de asemenea, responsabilități, dependențe și costuri de anvergură mondială, care trebuie luate în considerare la elaborarea unor politici monetare ambițioase care să facă din euro o monedă mai competitivă;

Y. întrucât schimbările determinate de piață prin care se urmărește consolidarea rolului internațional al monedei euro fac necesar un angajament puternic față de piețele internaționale deschise și libere, consolidat prin politici de facilitare specifice, atât la nivelul UE, cât și al statelor membre, care să fie aliniate la acest obiectiv și să facă parte dintr-o foaie de parcurs cuprinzătoare,

Costuri și beneficii asociate cu întărirea rolului internațional al monedei euro

1. atrage atenția asupra obligației, prevăzute în tratate, pe care o au toate statele membre, cu excepția Danemarcei, de a adopta moneda unică, după îndeplinirea criteriilor de convergență de la Maastricht; salută aderarea Bulgariei și a Croației la MCS II în iulie 2020 și sprijină stabilirea unei date cât mai apropiate pentru adoptarea monedei euro în ambele țări; încurajează Comisia Europeană, în acest sens, să evalueze potențialul impact al extinderii suplimentare a zonei euro asupra procesului de consolidare a rolului internațional al monedei euro;

2. reiterează faptul că moneda unică este ireversibilă; subliniază faptul că moneda euro nu este numai un proiect monetar, ci și unul politic;

3. consideră că, deși nu pot fi cuantificate cu ușurință toate efectele internaționalizării sale, consolidarea rolului internațional al monedei euro în ceea ce privește funcțiile sale de monedă utilizată ca rezervă internațională, pentru facturare și în cadrul tranzacțiilor valutare și cu titluri de creanță la nivel internațional, precum și pe piețele împrumuturilor poate genera beneficii atât pe termen scurt, cât și pe termen lung; constată, pe de altă parte, că un astfel de obiectiv implică, de asemenea, riscuri și responsabilități care trebuie luate în considerare atunci când se are în vedere completarea forțelor pieței cu măsuri de politică; subliniază, în special, că un statut consolidat de monedă internațională al euro poate spori rata de utilizare a monedei euro ca rezervă internațională, poate oferi beneficiul privilegiului exorbitant, poate reduce costurile finanțării externe și ale tranzacțiilor externe în cazul schimburilor valutare, reducând, în același timp, costurile și riscurile suportate de întreprinderile și de gospodăriile europene; relevă faptul că un rol internațional mai puternic al monedei euro va crea, treptat, piețe financiare europene mai profunde, mai lichide și mai integrate, reducând vulnerabilitatea acestor piețe la șocurile asociate cu fluctuațiile cursului de schimb și asigurând astfel un acces mai fiabil la finanțare pentru întreprinderile și guvernele europene; subliniază că întărirea statutului de monedă internațională al euro ar putea, în plus, spori autonomia politicii monetare, consolida mecanismele de transmisie a acesteia la nivel mondial și reduce dependența politicii monetare a UE de efectele colaterale exogene pe plan economic și financiar, îmbunătățind lichiditatea sistemului monetar, reducând costurile de tranzacționare și sporind eficiența pieței, precum și reziliența monedei euro la șocurile financiare, aducând astfel o contribuție la stabilitatea monetară și financiară a UE, pe lângă faptul că în acest fel s-ar asigura o ajustare fără probleme la situațiile create de dezechilibrele macroeconomice; consideră că un rol internațional consolidat al monedei euro va spori capacitatea UE de a-și defini propria politică fără a depinde de evoluțiile de la nivel mondial; ia act, cu toate acestea, de faptul că unele studii indică faptul că un rol internațional mai puternic al unei monede ar putea duce la pierderi în privința beneficiilor legate de senioraj, la supraevaluarea monedei, la o volatilitate mai mare a fluxului de capital în perioade de criză la nivel mondial și la responsabilități internaționale sporite;

4. subliniază faptul că un rol mai puternic al monedei euro la nivel internațional ar putea spori reziliența sistemului financiar internațional, oferindu-le operatorilor de piață din întreaga lume mai multe opțiuni și reducând vulnerabilitatea economiei internaționale în fața șocurilor legate de dependența puternică a multor sectoare față de o monedă unică; este de părere că internaționalizarea monedei euro ar putea deveni un factor-cheie în întemeierea unui sistem monetar internațional revitalizat, care să se bazeze în continuare pe un număr limitat de monede, astfel încât să devină mai echilibrat și mai sustenabil;

5. consideră că este în interesul strategic pe termen lung al zonei euro și al statelor sale membre să se exploateze toate eventualele beneficii ale emisiunii de monedă euro și în special beneficiile asociate cu consolidarea rolului său internațional; subliniază că, pentru ca aceste beneficii să se materializeze, sunt necesare eforturi bine orchestrate în materie de politici la nivel european și național, inclusiv prin contribuții din partea BCE, a Comitetului Unic de Rezoluție (SRB), a autorităților europene de supraveghere (AES) și a Băncii Europene de Investiții (BEI);

25 martie 2021

6. subliniază că, pentru a consolida rolul internațional al monedei euro, este necesar ca Uniunea să dezvolte în continuare și să finalizeze infrastructura încă incompletă pentru moneda comună și să realizeze progrese suplimentare în ceea ce privește funcțiile sale critice;

7. reiterează necesitatea de a aprofunda și de a finaliza UEM, uniunea bancară și uniunea piețelor de capital (UPC), astfel încât să se consolideze competitivitatea internațională a piețelor europene, stabilitatea și atractivitatea monedei euro și, în final, autonomia strategică a UE;

8. reamintește progresele înregistrate în construirea uniunii bancare și ia act de acordul la care s-a ajuns în cadrul Eurogrupului cu privire la reformarea Mecanismului european de stabilitate și cu privire la promovarea intrării în vigoare a mecanismului comun de sprijin bugetar pentru Fondul unic de rezoluție; salută faptul că, în prezent, Comisia revizuiește cadrul de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor, cu scopul de a crește eficiența, proporționalitatea și coerența de ansamblu a cadrului pentru gestionarea crizelor bancare în UE;

9. ia act de solicitarea transmisă de reuniunea la nivel înalt a zonei euro din 11 decembrie 2020 către Eurogrup, de a pregăti un plan de lucru etapizat și cu termene clare pentru toate elementele rămase nefinalizate pentru a putea asigura finalizarea uniunii bancare; reamintește că uniunea bancară încă nu dispune de un sistem de asigurare a depozitelor și de un mecanism prin care să se garanteze că o bancă aflată în rezoluție poate primi lichidități; subliniază, prin urmare, că finalizarea uniunii bancare și, mai ales, instituirea unui sistem configurat corespunzător pentru garantarea și protejarea depozitelor bancare ale UE și finalizarea mecanismului de gestionare a băncilor în curs de a intra în dificultate vor consolida rolul internațional al monedei euro;

10. subliniază că o abordare de tip „portofoliu sigur” și capacitarea SRB prin reforma cadrului de rezoluție și instituirea unui sistem european de asigurare a depozitelor vor contribui la dezvoltarea unei piețe unice pentru băncile europene și vor întrerupe bucla de feedback dintre un stat membru și propriul său sistem financiar, sporind astfel atractivitatea activelor denominate în euro și consolidând rolul internațional al monedei euro;

11. subliniază că rolul internațional al monedei euro ar avea de câștigat, de asemenea, prin valorificarea potențialului uneia dintre cele mai importante valori adăugate ale UE: piața sa unică; solicită, în acest scop, finalizarea pieței unice,

12. subliniază că finalizarea uniunii piețelor de capital ar promova rolul monedei euro pe piața internațională, întrucât piețele de capital financiar naționale, profunde și lichide și denominate în euro, sunt esențiale pentru ca o monedă să își atingă și să își consolideze statutul internațional; subliniază că realizarea de progrese în dezvoltarea UPC ar permite atât sporirea rezilienței în fața evoluțiilor de la nivel global, cât și creșterea gradului de independență față de acestea și a atractivității activelor exprimate în euro; regretă subdezvoltarea și segmentarea piețelor de capital din zona euro în funcție de frontierele naționale, care a condus la apariția unor piețe de dimensiuni mici; încurajează întărirea cooperării în materie de impozitare a produselor financiare, solicită reducerea opțiunilor și a marjelor de apreciere naționale pentru a reduce barierele transfrontaliere și invită să se depună eforturi pentru a se începe o armonizare minimă treptată a normelor naționale în materie de insolvență; consideră că, în urma retragerii Regatului Unit din UE, Uniunea nu ar trebui să economisească niciun efort pentru a-și întări competitivitatea la nivel mondial, valorificându-și punctele forte pentru a deveni o piață atractivă pentru întreprinderile și investitorii europeni și internaționali; recunoaște, în acest context, rolul potențial al monedei euro în atenuarea impactului retragerii Regatului Unit asupra insulei Irlanda;

13. subliniază necesitatea unor politici economice, fiscale și structurale sustenabile, echitabile și solide de stimulare a productivității și a creșterii economice, atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre, care să se bazeze pe un angajament față de norme fiscale credibile, pentru a menține stabilitatea și integritatea monedei euro; salută, în acest sens, planul prezentat în pachetul de redresare Next Generation EU pentru a utiliza un impuls bugetar, în special împrumutând 750 miliarde EUR de pe piețele de capital prin emiterea de obligațiuni, pentru a finanța redresarea în urma pandemiei de COVID-19 și a sprijini tranziția verde și digitală; consideră că Fondul de redresare și reziliență poate îmbunătăți funcționarea pieței datoriilor suverane, actualmente fragmentată, poate facilita finalizarea uniunii bancare și poate sprijini progresele în direcția finalizării uniunii piețelor de capital (UMC); salută, de asemenea, emiterea de obligațiuni în valoare de 100 miliarde EUR în cadrul Instrumentului european de sprijin temporar pentru atenuarea riscurilor de șomaj într-o situație de urgență (SURE); ia act de faptul că experiența recentă în ceea ce privește emiterea de obligațiuni în cadrul SURE confirmă nivelul ridicat de interes al investitorilor în obligațiunile europene; recunoaște că finanțarea planului de redresare printr-un răspuns colectiv la un șoc comun este abordarea adecvată; subliniază că utilizarea diferitelor taxe pentru a mări resursele proprii ale UE este un pas în direcția cea bună și, prin urmare, un pas care întărește rolul monedei euro; consideră că Parlamentului ar trebui să i se acorde un rol democratic mai puternic în punerea în aplicare a acestui proces prin intermediul controlului politic;

14. evidențiază necesitatea unui cadru fiscal credibil, care să întărească atractivitatea monedei euro prin promovarea creșterii pe termen lung, prin asigurarea stabilității în vederea îmbunătățirii sustenabilității finanțelor statelor membre și prin reducerea la minimum a riscurilor de redenominare; solicită, în acest sens, să se reflecteze în continuare la actualul cadru al Pactului de stabilitate și de creștere și la punerea sa în aplicare, având în vedere circumstanțele dificile și problemele moștenite ca urmare a răspunsului la criza economică provocată de pandemia de COVID-19, care va continua timp de mai multe decenii; ia act de faptul că, deși unele dintre măsurile de sprijin se vor desfășura automat, alegerea calendarului adecvat pentru retragerea celor rămase va fi esențială pentru a evita subminarea redresării și a creșterii economice, care vor fi extrem de importante pentru a face față datoriei după criză și a o aduce la niveluri sustenabile;

15. subliniază că o ofertă adecvată de active sigure este o condiție prealabilă pentru dobândirea statutului de monedă internațională și evidențiază disponibilitatea limitată a activelor sigure denominate în euro; consideră că dezvoltarea unor instrumente de politică adecvate ar putea facilita furnizarea de active sigure și consideră, de asemenea, că emiterea propusă a unei creanțe comune pentru a finanța redresarea economică și socială va oferi un criteriu de referință pentru activele de rezervă la nivelul UE și va crește oferta de active sigure denominate în euro; invită Comitetul european pentru risc sistemic să își actualizeze raportul din 2018 al Grupului operativ la nivel înalt privind activele sigure; încurajează BEI să emită un număr mai mare de obligațiuni denominate în euro, care ar îmbunătăți disponibilitatea activelor fără risc denominate în euro;

16. recunoaște că euro este deja principala valută de denominare pentru emiterea de obligațiuni ecologice, deoarece, potrivit BCE, în 2019, peste jumătate din obligațiunile ecologice emise la nivel mondial au fost emise în euro; consideră că UE ar trebui, de asemenea, să devină lider mondial în stabilirea de standarde pentru emisiunea de obligațiuni ecologice; invită, prin urmare, Comisia să prezinte un plan de acțiune nou și ambițios privind finanțele sustenabile, precum și o propunere privind un standard solid al UE în ceea ce privește obligațiunile ecologice, consideră că întărirea rolului UE ca lider mondial și organism de standardizare pentru activitățile financiare ecologice ar putea întări rolul monedei euro ca monedă preferată pentru produsele financiare sustenabile, promovându-i astfel rolul internațional; salută decizia Comisiei de a emite obligațiuni ecologice ca element important al finanțării Fondului de redresare și reziliență; reiterează faptul că obligațiunile ecologice sunt instrumente de creanță ale căror venituri vizează finanțarea unor investiții sustenabile și ecologice; îndeamnă Comisia și statele membre să ofere investitorilor, prin intermediul unor standarde solide de transparență și trasabilitate a veniturilor, un grad ridicat de securitate juridică privind faptul că investițiile lor vor fi utilizate în scopul declarat; solicită, în acest context, finalizarea și punerea în aplicare rapide a taxonomiei activităților economice sustenabile; subliniază necesitatea de a se evita riscul unor potențiale efecte negative privind lichiditatea care ar putea apărea ca urmare a fragmentării activelor europene sigure între obligațiuni ecologice, obligațiuni sociale și obligațiuni „standard”;

17. ia act de influența factorilor geopolitici asupra rolului mondial al unei monede; solicită consolidarea rolului geopolitic al UE, pentru a sprijini un rol consolidat al monedei euro, profitând pe deplin de acesta; evidențiază că internaționalizarea monedei euro ar crește capacitatea UE de a influența deciziile geopolitice la nivel mondial, care, la rândul lor, ar întări atractivitatea mondială a monedei euro; observă că, deși rolul geopoliticii în contextul mondial actual ar trebui să facă parte din reflecția privind întărirea rolului internațional al monedei euro, mai ales atunci când internaționalizarea monedei ar putea produce efecte pozitive în materie de securitate, Uniunea ar trebui să țină cont de capacitățile sale în domeniul politicii externe și de securitate, promovând în același timp un sistem internațional care să țină seama de cooperarea multilaterală și de buna guvernare la nivel mondial;

18. constată că aplicarea unilaterală de sancțiuni de către țări terțe poate crea un risc de efecte extrateritoriale și poate pune probleme autonomiei decizionale a UE și a statelor sale membre, precum și dreptului lor de a reglementa; insistă că promovarea unui rol internațional mai important al monedei euro constituie o modalitate de a eluda forța sancțiunilor impuse de țări terțe; salută, în acest sens, măsurile luate deja de UE, cum ar fi activarea „dispozițiilor de blocare” ale UE ([34]) și instituirea Instrumentului de sprijinire a schimburilor comerciale (INSTEX); invită Comisia să își continue activitatea privind atât eficacitatea propriilor sale sancțiuni, cât și efectele extrateritoriale ale sancțiunilor aplicate de țările terțe asupra operatorilor din UE;

([34]) Regulamentul (CE) nr. 2271/96 al Consiliului din 22 noiembrie 1996 de protecție împotriva efectelor aplicării extrateritoriale a unei legislații adoptate de către o țară terță, precum și a acțiunilor întemeiate pe aceasta sau care rezultă din aceasta (JO L 309, 29.11.1996, p. 1).

25 martie 2021

19. este preocupat de faptul că structura instituțională fragmentată a UE și lipsa capacității de a se exprima cu o singură voce în cadrul instituțiilor internaționale pot submina credibilitatea politicilor sale monetare și fiscale, împiedicând dezvoltarea instituțională a zonei euro, precum și rolul internațional al monedei euro; reiterează necesitatea unei reprezentări mai raționalizate și mai codificate a UE în cadrul organizațiilor și organismelor multilaterale, îndeosebi reprezentarea zonei euro în cadrul FMI, pentru a contribui la promovarea dimensiunii globale a monedei euro; consideră că, atât timp cât problema reprezentării nu este rezolvată, o coordonare mai eficientă între diferiții reprezentanți ai UE ar putea facilita rolul internațional al monedei euro; invită Comisia să prezinte răspunsuri detaliate privind măsurile concrete adoptate pentru a da curs propunerilor Parlamentului din rezoluția sa din 12 aprilie 2016 referitoare la rolul UE în cadrul instituțiilor și organismelor financiare, monetare și de reglementare internaționale;

Politici ce vizează întărirea rolului internațional al monedei euro

20. subliniază că consolidarea rolului internațional al monedei euro ar putea contribui la autonomia strategică deschisă a Uniunii și ar putea să o întărească; recomandă, prin urmare, acțiuni atât pentru elaborarea, cât și pentru punerea în aplicare a unor măsuri de politică care să promoveze rolul internațional al monedei euro și să sprijine schimbările determinate de piață în această direcție, întărind, în același timp, funcționarea și coeziunea zonei euro pe plan intern și promovând atingerea unor obiective climatice și de sustenabilitate importante, ținând seama de caracteristicile specifice ale regiunilor periferice;

21. consideră că, pe lângă aprofundarea și finalizarea UEM, politicile esențiale pentru întărirea rolului internațional al monedei euro și care ar putea facilita acest lucru ar putea viza, printre altele, serviciile financiare și piețele de capital, piața forței de muncă, sistemele de plăți, comerțul internațional, energia, transformarea digitală, lupta împotriva schimbărilor climatice și politicile externe și de securitate; subliniază că pentru a atinge obiectivele generale ale Uniunii trebuie urmărite astfel de politici;

22. constată că piețele financiare puternice și competitive sunt esențiale pentru întărirea rolului internațional al unei valute și, prin urmare, subliniază necesitatea unei reglementări eficace, proporționale și previzibile în acest domeniu;

23. recunoaște că piața compensărilor centralizate este extrem de concentrată, în special piața pentru compensarea instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii denominate în euro, care depinde în mare măsură de contrapărțile centrale de compensare (CPC) cu sediul în Regatul Unit; ia act, în acest context, de decizia Comisiei privind echivalența limitată în timp și încurajează sectorul să dea curs solicitării Comisiei de a-și reduce expunerile și dependența de CPC din țări terțe, în special de expunerile la instrumente derivate extrabursiere (OTC) denominate în euro și în alte valute din Uniune; sprijină, în acest sens, eforturile CPC-urilor din UE de a-și întări capacitățile de compensare, precum și eforturile Comisiei, ale Autorității Europene de Supraveghere și ale BCE de a asista și a încuraja sectorul să identifice și să abordeze în lunile următoare impedimentele tehnice aflate în calea transferului de expuneri excesive către UE; subliniază, în acest sens, importanța cooperării în materie de reglementare dintre UE și Regatul Unit, pe baza unui cadru voluntar, fără caracter obligatoriu, în afara Acordului comercial și de cooperare (TCA), care ar permite un dialog cu privire la toate aspectele pertinente în materie de reglementare, respectând totodată pe deplin autonomia de reglementare și de supraveghere a fiecărei părți;

24. ia act de faptul că importanța la nivel mondial a unei valute este direct legată de rolul pe care țara emitentă îl joacă în cadrul comerțului mondial; subliniază că UE, fiind unul dintre cele mai mari blocuri comerciale din lume angajate în favoarea piețelor internaționale deschise și libere, ar putea beneficia de pe urma întăririi rolului internațional al monedei sale; subliniază că prin încurajarea utilizării monedei euro în schimburile comerciale se va reduce riscul asociat cursului de schimb și alte costuri legate de valute, în special pentru IMM-urile europene; observă totuși că, în ciuda poziției lor de cumpărători și producători majori pe piață, întreprinderile europene aleg uneori să utilizeze alte valute în tranzacțiile comerciale de pe piețe strategice cheie sau se confruntă cu dificultăți legate de tranzacționarea în euro, din cauza structurilor pieței și a dependențelor; ia act de studiile care arată că ponderea monedei euro în facturile emise de către întreprinderi depinde de mulți factori, inclusiv de dimensiunea întreprinderii și de țara în care se află, de omogenitatea bunurilor și de lanțurile de aprovizionare existente; invită, prin urmare, Comisia să încurajeze utilizarea monedei euro în stabilirea prețurilor pentru tranzacțiile comerciale și în facturile emise în cadrul acestora, precum și să valorifice potențialul ridicat oferit de instrumentele financiare exprimate în euro, colaborând în mod activ cu părți interesate private și cu parteneri comerciali și promovând utilizarea monedei euro în acordurile comerciale ale UE; subliniază, de asemenea, în acest context, potențialul oferit de lanțurile de aprovizionare care respectă obiectivele Uniunii în materie de climă și sustenabilitate, precum și alte standarde pertinente;

25. consideră că Comisia ar putea promova în continuare utilizarea monedei euro în stabilirea prețurilor de tranzacționare și în procesul de facturare și ar putea promova investițiile denominate în euro, menținând un dialog deschis cu părțile interesate private și publice, cu autoritățile naționale și cu investitorii instituționali, oferind cunoștințe și

o înțelegere cuprinzătoare privind inițiativele și diferitele sale eforturi menite să întărească atractivitatea și reziliența zonei euro și a monedei euro; consideră că trebuie să crească impactul diplomației economice europene, prin schimburi regulate cu partenerii din cadrul G20, precum și cu țările din vecinătate și cu cele implicate în procesul de aderare, pentru a identifica acțiuni concrete de politică de interes reciproc în vederea întăririi rolului monedei euro în țările terțe;

26. arată că tranzacționarea în euro a unui procent mai mare din contractele de energie ar putea consolida rolul internațional al monedei unice și, prin urmare, susține politicile care promovează acest scop; subliniază, în acest sens, importanța piețelor de energie verde și de mărfuri ca precursoare ale tranzacționării la nivel mondial de mărfuri denominate în euro, în cadrul căreia certificatele de emisii ale Uniunii Europene (certificate EUA) din cadrul sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU-ETS) ar contribui la întărirea rolului monedei euro în comerțul internațional și la atingerea obiectivelor climatice ale UE; solicită, de asemenea, să se ia măsuri pentru a facilita noi contracte inovatoare, în special în ceea ce privește sursele sustenabile de energie și noile piețe de energie, ceea ce va permite tranzacționarea în euro a unui număr mai mare de contracte de energie, întărind, astfel, rolul internațional al monedei euro; încurajează Comisia să continue consultările și elaborarea de studii menite să identifice potențialul de creștere a utilizării monedei euro în alte sectoare, în special în transporturi, precum și în agricultură și producția de alimente, pentru a sprijini și promova în continuare utilizarea monedei euro pentru acest tip de contracte; solicită, prin urmare, să se ia măsuri suplimentare pentru a revizui normele pieței financiare, inclusiv Directiva ([35]) și Regulamentul ([36]) privind piețele instrumentelor financiare (MiFID II/MIFIR), precum și pentru a simplifica și a armoniza în continuare cadrul de transparență a piețelor titlurilor de valoare care vizează creșterea numărului tranzacțiilor secundare cu instrumente de creanță denominate în euro, precum și Regulamentul privind indicii de referință, pentru a sprijini dezvoltarea unor indici de referință ai euro pentru piețele de mărfuri și a întări rolul monedei euro ca valută de referință;

27. subliniază rolul pe care îl joacă BCE în menținerea încrederii în moneda euro și în protejarea autonomiei monetare în contextul global, precum și a stabilității prețurilor; subliniază că o valută a cărei valoare este stabilă pe termen lung consolidează această încredere; subliniază, în acest sens, importanța atingerii obiectivelor de stabilitate a prețurilor și a credibilității politicii monetare; constată, cu toate acestea, că obiectivul privind inflația nu a fost atins în mod sistematic

28. subliniază importanța stabilității piețelor financiare în zona euro ca o condiție prealabilă pentru statutul de valută internațională; evidențiază efectele politicii monetare a BCE asupra stabilității piețelor financiare; salută răspunsurile rapide și substanțiale ale BCE în materie de politică monetară la criza provocată de pandemia de COVID-19, adoptate în contextul unei situații de urgență; recunoaște impactul pozitiv pe care l-au avut măsurile prompte ale BCE asupra situației economice și stabilității financiare a zonei euro, precum și asupra atractivității monedei euro, stabilizând piețele financiare, protejând disponibilitatea lichidităților în euro, sprijinind condițiile de finanțare în economia zonei euro și, la nivel mondial, consolidând încrederea pieței;

29. subliniază importanța acordurilor de swap și a liniilor repo în abordarea deficitului de pe piețele de finanțare din zona euro la nivel mondial, asigurând o aprovizionare adecvată cu lichidități în euro și întărind indirect rolul internațional al monedei euro; atrage atenția asupra angajamentului Eurosistemului de a sprijini lichiditatea și stabilitatea piețelor financiare în perioade de criză, precum și transmiterea fără impedimente a politicii sale monetare; solicită BCE, în acest sens, să își extindă în continuare liniile de swap în țările învecinate zonei euro și în alte țări terțe; invită BCE să studieze noi modalități de a întări rolul internațional al monedei euro în vederea creșterii poziției sale politice independente în contextul mondial și a consolidării autonomiei decizionale economice și financiare a Europei;

30. subliniază că obligația de a respecta apelurile în marjă din partea contrapărților centrale europene după ora de închidere a TARGET2 (sistemul de decontare pe bază brută în timp real din zona euro), cu monede din afara zonei euro, creează un dezavantaj considerabil pentru băncile europene, îndeosebi în perioadele de criză a pieței, cum ar fi săptămânile de la începutul pandemiei de COVID-19; subliniază că extinderea programului de lucru al TARGET2 pentru a se corela cu programul de deschidere a pieței de schimb ar întări rolul monedei euro și autonomia piețelor europene de capital, permițând băncilor europene să evite recurgerea la lichidități din afara zonei euro pentru a respecta cerințele de marjă ale CPC; salută întărirea TARGET2-T2S prin prelungirea programului de lucru, programată pentru noiembrie 2022; îndeamnă BCE și alte părți interesate să accelereze prelungirea programului de lucru al TARGET2;

([35]) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

([36]) Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

25 martie 2021

31. subliniază că, pe lângă mandatul principal al BCE de menținere a stabilității prețurilor și mandatul secundar al acesteia de sprijinire a politicilor economice generale ale Uniunii, cu scopul de a contribui la atingerea obiectivelor acesteia, astfel cum se prevede la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, BCE are sarcina de a promova buna funcționare a sistemelor de plăți și decontări; subliniază importanța soluțiilor europene autonome în materie de plăți; invită BCE să asigure un echilibru adecvat între inovarea în sectorul financiar, stabilitatea și protecția consumatorilor; salută inițiativa adoptată de 16 bănci europene, de a lansa Inițiativa europeană privind plățile, care vizează crearea unei soluții unificate de plată pentru consumatorii și comercianții din întreaga Europă;

32. salută raportul BCE privind moneda euro digitală și subliniază valoarea pe care o valută digitală o poate adăuga la întărirea rolului internațional al monedei euro, inclusiv încrederea cetățenilor în moneda comună; ia act de declarația lui Fabio Panetta, membru al Comitetului executiv al BCE responsabil de Grupul operativ la nivel înalt al Eurosistemului privind valuta digitală a băncii centrale (CBDC), potrivit căreia moneda euro digitală ar completa numerarul, nu l-ar înlocui; încurajează BCE să își continue activitatea în ceea ce privește moneda euro digitală și așteaptă cu interes următoarele sale acțiuni în acest sens, pe baza deciziei Consiliului guvernatorilor ce urmează a fi adoptată la mijlocul anului 2021; subliniază importanța asigurării unui nivel ridicat de reziliență și securitate cibernetică și sprijină eforturile depuse de BCE pentru a le promova; solicită, de asemenea, să se evalueze în continuare beneficiile și dezavantajele utilizării valutei digitale, pentru a se ajunge la un echilibru între nivelul de competitivitate la nivel mondial, inovare, securitate și confidențialitate;

33. subliniază că un rol mai puternic al monedei euro în era digitală trebuie să fie sprijinit prin soluții financiare digitale inovatoare și prin realizarea efectivă a plăților digitale în euro; solicită ca acest lucru să fie promovat prin punerea în aplicare a unor strategii cuprinzătoare privind finanțele digitale și plățile de retail; consideră că, având în vedere transformarea digitală, UE ar trebui să instituie un cadru pentru a proteja stabilitatea financiară, respectând cele mai înalte standarde de securitate cibernetică și de protecție a consumatorilor, inclusiv protecția vieții private și a datelor, precum și pentru a proteja grupurile cele mai vulnerabile, cum ar fi persoanele în vârstă și persoanele cu handicap, care ar putea întâmpina probleme în utilizarea noilor tehnologii; subliniază necesitatea de a continua lupta împotriva spălării banilor prin instituirea unui organism european de supraveghere și de informații financiare, lăsând în urmă vremurile naționalismului economic care se află la baza actualului sistem de supraveghere descentralizat în acest domeniu; recunoaște eforturile ABE în acest sens, de instituire a unor colegii de combatere a spălării banilor pentru ca autoritățile de supraveghere să convină asupra unei abordări comune, care să includă acțiuni coordonate, schimbul de informații și evaluarea riscurilor;

34. ia act de apariția criptoactivelor și subliniază importanța monitorizării evoluției acestora și a riscurilor pe care le reprezintă „criptomonedele stabile” („stable coins”) pentru suveranitatea monetară; ia act de activitatea de monitorizare a criptoactivelor desfășurată de băncile centrale, de alte autorități și organizații; subliniază necesitatea unor orientări clare și coerente la nivelul UE cu privire la actualele procese prudențiale și de reglementare, care vor promova mai multă inovare, vor asigura stabilitatea financiară și vor menține protecția consumatorilor; salută, în acest sens, propunerea Comisiei de regulament care vizează îmbunătățirea securității juridice în ceea ce privește regimul normativ al criptoactivelor;

35. salută comunicarea adoptată de Comisie la 19 ianuarie 2021, intitulată „Sistemul economic și financiar european: promovarea deschiderii, a solidității și a rezilienței”, care stabilește o strategie cuprinzătoare de consolidare a autonomiei strategice deschise a Europei în domeniile macroeconomic și financiar; sprijină îndeosebi acțiunile-cheie prezentate de Comisie pentru promovarea utilizării monedei euro la nivel mondial;

o

o o

36. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.